

GŁÓWNY URZĄD STATYSTYCZNY

KOBIETY I MĘŻCZYŹNI NA RYNKU PRACY

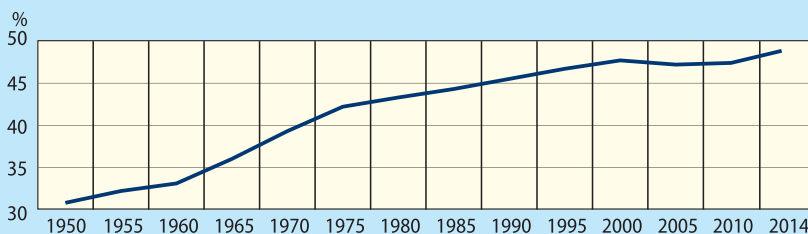
WARSZAWA 2016

Płeć jest jedną z kluczowych cech stosowanych w analizie rynku pracy.

Kobiety często pracują w innych zawodach i branżach niż mężczyźni, mają inne wynagrodzenie i czas pracy. Zróżnicowanie to jest uwarunkowane także innymi cechami, takimi jak wykształcenie, zaangażowanie w życie rodzinne czy nawet oczekiwania życiowe.

Jedną z istotnych przyczyn tych różnic są uwarunkowania historyczne. Początkowo tylko mężczyźni pracowali, a kobiety wchodziły na rynek pracy stopniowo. Dopiero rozwój gospodarki po II wojnie światowej spowodował zwiększenie aktywności zawodowej kobiet. Odbył się on stopniowo, jednak regularnie. Pokazują to dane odnośnie udziału kobiet w liczbie zatrudnionych w Polsce – w 1950 roku wyniósł on ok. 31%, na początku lat 70-tych przekroczył 40%, a 2014 roku zbliżył się do 49%.

UDZIAŁ Kobiet W OGÓLNEJ LICZBIE ZATRUDNIANYCH W POLSCE

Źródło: Rocznik Statystyczny Pracy 2014.

W związku ze znaczeniem płci jako cechy stosowanej w statystyce rynku pracy, Główny Urząd Statystyczny po raz kolejny publikuje opracowanie syntetycznie opisujące sytuację kobiet i mężczyzn na rynku pracy.

Dane prezentowane w niniejszym opracowaniu zostały zaczerpnięte przede wszystkim z reprezentacyjnego Badania Aktywności Ekonomicznej Ludności (BAEL, dane pochodzą z IV kwartału każdego roku), obejmującego osoby w wieku 15 lat i więcej, a także z rejestrów bezrobotnych prowadzonych w urzędach pracy oraz z badania struktury wynagrodzeń według zawodów i badania warunków pracy.

Opis metodologii tych badań można znaleźć w publikacjach tematycznych, dostępnych na stronie internetowej GUS pod adresem: www.stat.gov.pl/obszary tematyczne/rynek-pracy.

Aktywność ekonomiczna ludności

Z punktu widzenia sytuacji na rynku pracy ludność dzieli się na aktywnych i biernych zawodowo.

Zbiorowość aktywnych zawodowo tworzą pracujący i bezrobotni. Do pomiaru poziomu aktywności zawodowej służy współczynnik, wyrażający udział osób aktywnych zawodowo (ogółem lub danej grupy) w liczbie ludności w wieku 15 lat i więcej (ogółem lub danej grupy).

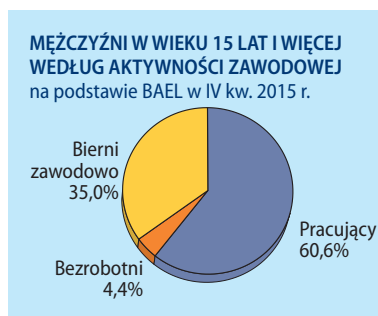
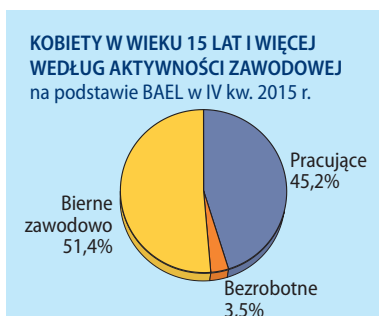
Między 2012 a 2015 rokiem współczynnik aktywności zawodowej kobiet (ogółem) nieznacznie zwiększył się i w 2015 ukształtował na poziomie 48,6%. Dla mężczyzn wskaźnik zwiększył się nieznacznie do poziomu 65%. Cały czas utrzymuje się więc różnica około 16 punktów procentowych.

WSPÓŁCZYNNIK AKTYWNOŚCI ZAWODOWEJ LUDNOŚCI WEDŁUG PŁCI W LATACH 2012–2015

Lata	Ogółem		W wieku produkcyjnym	
	kobiety	mężczyźni	kobiety	mężczyźni
	w %			
2012	48,3	64,4	68,8	77,2
2013	48,5	64,4	69,7	77,6
2014	48,5	64,7	70,3	78,3
2015	48,6	65,0	70,3	78,8

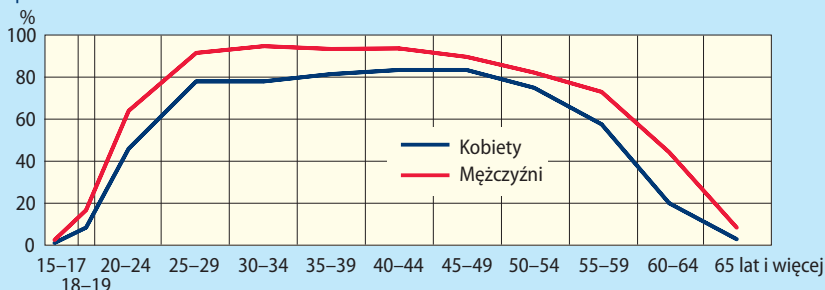
Większe zmiany można było zaobserwować dla populacji osób w wieku produkcyjnym: współczynnik aktywności zawodowej kobiet wzrósł o 1,5 pkt. proc., a mężczyzn – o 1,6 pkt. proc.

Poziom aktywności zawodowej kobiet jest niższy niż mężczyzn. W 2015 r. na 1000 aktywnych zawodowo mężczyzn przypadało – 538 biernych zawodowo, podczas gdy na 1000 aktywnych zawodowo kobiet – przypadało 1056 biernych zawodowo. Ludność bierna zawodowo jest znacznie sfeminizowana – 61,6% tej populacji stanowią kobiety.

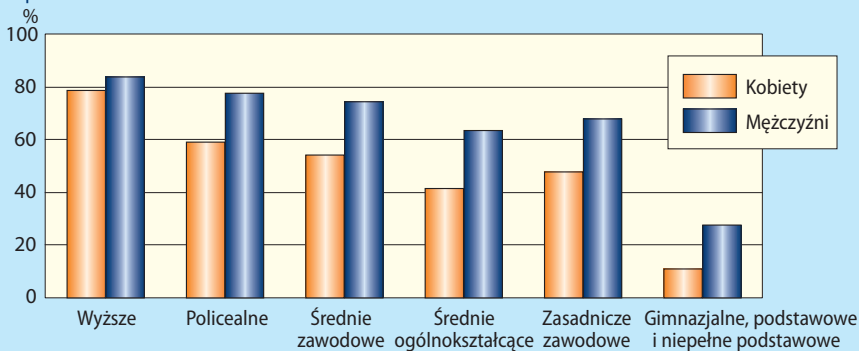
Rozkład aktywności zawodowej według wieku jest nieco inny wśród kobiet i wśród mężczyzn. W przypadku kobiet najwyższy odsetek aktywnych występuje w wieku 40–49 lat (na 1000 kobiet 831 pracowało bądź poszukiwało pracy), natomiast wśród mężczyzn w wieku 30-34 lat (na 1000 mężczyzn 944 pracowało lub poszukiwało pracy).

WSPÓŁCZYNNIK AKTYWNOŚCI ZAWODOWEJ LUDNOŚCI WEDŁUG PŁCI I WIEKU
na podstawie BAEL w IV kw. 2015 r.

Najwyższym poziomem aktywności zawodowej charakteryzują się osoby z wykształceniem wyższym. Współczynnik aktywności zawodowej dla kobiet z takim poziomem wykształcenia jest najbardziej zbliżony do wartości analogicznego wskaźnika dla mężczyzn (różnica wynosi 5,1 pkt. proc.), podczas gdy dla pozostałych poziomów wykształcenia współczynnik ten osiąga dużo wyższą wartość dla mężczyzn (różnice te wynoszą od ponad 16 pkt. proc. do prawie 22 pkt. proc.)

WSPÓŁCZYNNIK AKTYWNOŚCI ZAWODOWEJ LUDNOŚCI WEDŁUG PŁCI I POZIOMU WYKSZTAŁCENIA
na podstawie BAEL w IV kw. 2015 r.

Pracujący

Od 2012 roku znacząco wzrosła liczba pracujących – zarówno kobiet jak i mężczyzn, osiągając odpowiednio w 2015 roku 6,9 mln i 8,8 mln osób. Było to o 272 tys. pracujących kobiet i 279 tys. mężczyzn więcej niż trzy lata wcześniej.

LICZBA PRACUJĄCYCH W WIEKU PRODUKCYJNYM W LATACH 2012-2015

Lata	kobiety	mężczyźni	kobiety	mężczyźni
	w tysiącach		w % ogółu pracujących w wieku produkcyjnym	
2012	6650	8511	43,9	56,1
2013	6714	8520	44,1	55,9
2014	6817	8684	44,0	56,0
2015	6922	8790	44,1	55,9

Do pomiaru wykorzystania zasobów pracy stosuje się wskaźnik zatrudnienia, który obrazuje udział pracujących (ogółem lub danej grupy) w liczbie ludności w wieku 15 lat i więcej (ogółem lub danej grupy).

Wskaźnik zatrudnienia kobiet w wieku 15 lat i więcej, zarówno w całej populacji, jak i wśród osób w wieku produkcyjnym, jest wyraźnie niższy niż wskaźnik zatrudnienia mężczyzn. Od 2012 roku wskaźnik zatrudnienia ogółem kobiet wzrósł o 2,2 pkt. proc., ale w takim samym stopniu wzrósł również wskaźnik dla mężczyzn.

W populacji osób w wieku produkcyjnym odnotowano większy wzrost wskaźnika zatrudnienia: wśród kobiet o 4,2 pkt. proc., a wśród mężczyzn o 3,5 pkt. proc., co w efekcie spowodowało zmniejszenie różnicy między kobietami a mężczyznami.

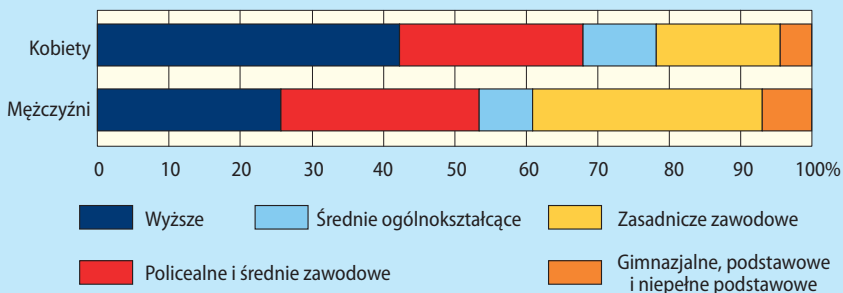
WSKAŹNIK ZATRUDNIENIA WEDŁUG PŁCI W LATACH 2012-2015

Lata	Ogółem		W wieku produkcyjnym	
	kobiety	mężczyźni	kobiety	mężczyźni
	w %			
2012	43,0	58,4	60,9	69,9
2013	43,4	58,5	62,2	70,4
2014	44,3	59,8	64,0	72,3
2015	45,2	60,6	65,1	73,4

Struktury pracujących kobiet i mężczyzn według wykształcenia są wyraźnie odmienne. Pracujące kobiety najczęściej posiadają wykształcenie wyższe (42,3% ogółu kobiet pracujących), a następnie policealne i średnie zawodowe (25,7%). Wśród pracujących mężczyzn dominują osoby posiadające wykształcenie zasadnicze zawodowe (32,1%), a następnie policealne i średnie zawodowe (27,8%).

PRACUJĄCY WEDŁUG PŁCI I POZIOMU WYKSZTAŁCENIA

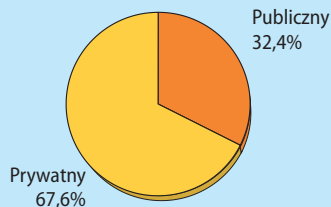
na podstawie BAEL w IV kw. 2015 r.

Różnice między kobietami i mężczyznami widać także w charakterze miejsca pracy, w którym pracują. Blisko 1/3 kobiet pracuje w sektorze publicznym, podczas gdy wśród mężczyzn niespełna 17%.

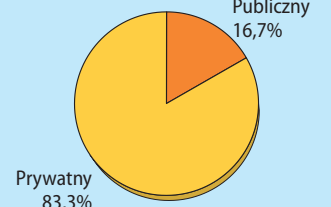
PRACUJĄCE KOBIECY WEDŁUG SEKTORA WŁASNOŚCI MIEJSCA PRACY

na podstawie BAEL w IV kw. 2015 r.

PRACUJĄCY MĘŻCZYŹNI WEDŁUG SEKTORA WŁASNOŚCI MIEJSCA PRACY

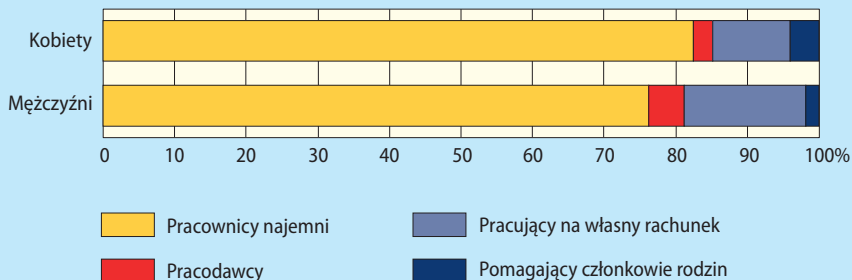
na podstawie BAEL w IV kw. 2015 r.

Kobiety i mężczyźni różnią się także strukturą statusu zatrudnienia. Wśród kobiet jest wyższy odsetek pracujących najemnie i pomagających bezpłatnie członków rodzin, a niższy – pracujących na własny rachunek i pracodawców.

PRACUJĄCY WEDŁUG PŁCI I STATUSU ZATRUDNIENIA

na podstawie BAEL w IV kw. 2015 r.

Kobiety ponad 2-krotnie częściej niż mężczyźni pracują w niepełnym wymiarze czasu pracy – blisko 11% spośród nich wykonuje pracę w niepełnym wymiarze. Dwie najważniejsze przyczyny pracy w niepełnym wymiarze, zarówno dla kobiet jak i mężczyzn, to preferencje osoby pracującej oraz niemożność znalezienia pracy w pełnym wymiarze. Dla kobiet istotną przyczyną jest także konieczność opieki nad dziećmi lub innymi osobami – co praktycznie nie występuje wśród mężczyzn.

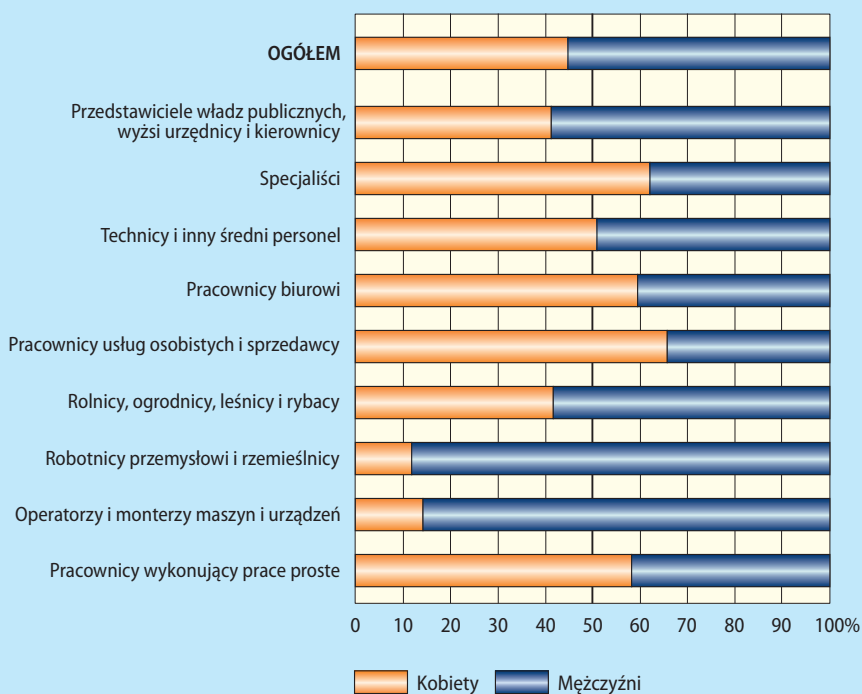
PRACUJĄCY W NIEPEŁNYM WYMIARZE CZASU PRACY

	Kobiety	Mężczyźni
ogółem pracujący w niepełnym wymiarze (w % ogółu pracujących)	10,7	4,7
<i>przyczyny pracy w niepełnym wymiarze</i> (w % pracujących w niepełnym wymiarze)		
osoba preferuje niepełny wymiar	42,3	46,2
niemożność znalezienia pracy w pełnym wymiarze	27,3	25,1
opieka nad dziećmi, innymi osobami, inne powody osobiste lub rodzinne	13,1	3,3
nauka	6,9	9,6
choroba, niepełnosprawność	4,6	8,6

Spośród 9 dużych grup zawodów wyróżnionych w statystyce, kobiety stanowiły większość pracowników w pięciu grupach. Najwyższy odsetek kobiet zaobserwowano wśród *Pracowników usług i sprzedawców* (66%), *Specjalistów* (62%) oraz *Pracowników biurowych* (60%). Najmniej kobiet pracowało w grupie zawodów: *Robotnicy przemysłowi i rzemieślnicy* (12%) oraz *Operatorzy i monterzy maszyn i urządzeń* (14%).

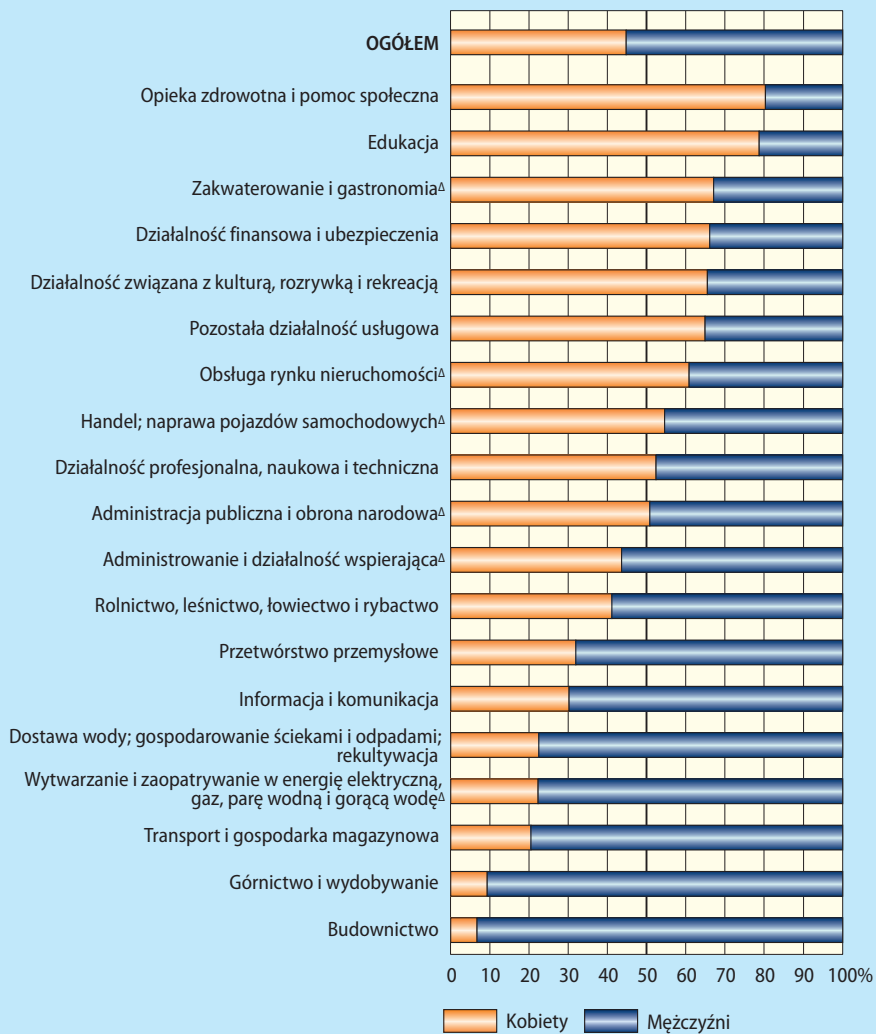
UDZIAŁ KOBIEC W OGÓLNEJ LICZBIE PRACUJĄCYCH W DANEJ GRUPIE ZAWODOWEJ

na podstawie BAEL w IV kw. 2015 r.

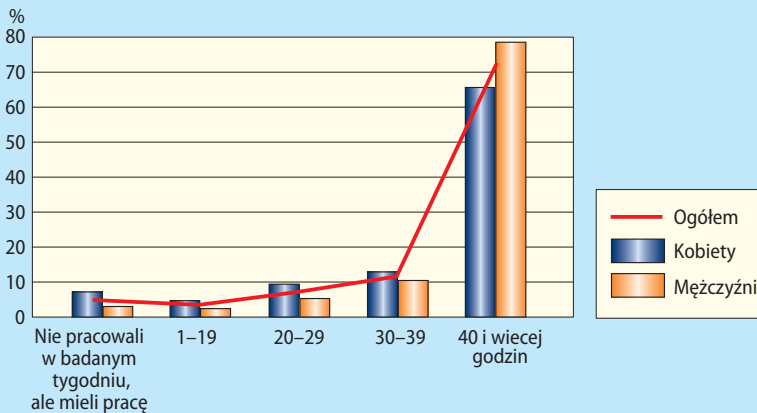
Do najbardziej sfeminizowanych sekcji gospodarki narodowej należą: *Opieka zdrowotna i pomoc społeczna oraz Edukacja*, w których kobiety stanowiły ok. 8 na 10 pracujących. Wysoki odsetek kobiet charakteryzuje też sekcje *Zakwaterowanie i gastronomia* oraz *Działalność finansowa i ubezpieczeniowa*. Natomiast w *Budownictwie i Górnictwie* rzadziej niż co dziesiąty pracujący jest kobietą.

**UDZIAŁ Kobiet WŚRÓD PRACUJĄCYCH WEDŁUG WYBRANYCH RODZAJÓW DZIAŁALNOŚCI
MIEJSCA PRACY** na podstawie BAEL w IV kw. 2015 r.

^Δ Nazwa skrócona.

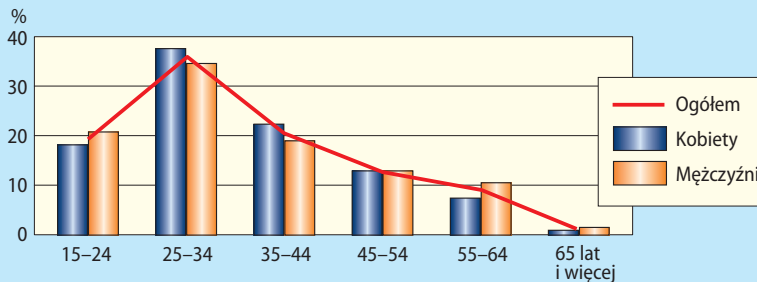
CZAS PRACY WEDŁUG LICZBY GODZIN PRZEPRACOWANYCH W TYGODNIU WE WSZYSTKICH MIEJSCACH PRACY na podstawie BAEL w IV kw. 2015 r.

Mężczyźni pracują przeciętnie o 4 godziny dłużej w tygodniu niż kobiety. Wynika to przede wszystkim z tego, że dwa razy wyższy odsetek kobiet niż mężczyzn pracuje w niepełnym wymiarze czasu.

78,8% mężczyzn pracuje przynajmniej 40 godzin tygodniowo, dla kobiet ten odsetek wynosi 65,8%. Mniej niż 40 godzin w tygodniu pracuje natomiast 27,0% kobiet i 18,2% mężczyzn.

UDZIAŁ PRACUJĄCYCH NA PODSTAWIE UMOWY NA CZAS OKREŚLONY W OGÓLNEJ LICZBIE PRACOWNIKÓW NAJEMNYCH PRACUJĄCYCH NA CZAS OKREŚLONY WEDŁUG PŁCI I WIEKU na podstawie BAEL w IV kw. 2015 r.

Pracownicy najemni posiadający umowę o pracę na czas określony to grupa o niższej pewności zatrudnienia i z tego powodu warta bliższej uwagi. Taki typ umowy posiada 27,7% kobiet i 28,0% mężczyzn.

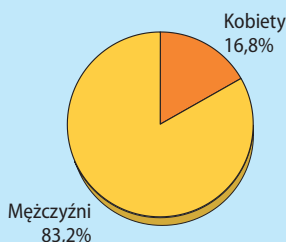
Praca na czas określony zależy przede wszystkim od wieku osoby pracującej - umowę na czas określony posiada częściej niż co trzeci pracownik w wieku 25–34 lata i wraz ze wzrostem wieku odsetek osób pracujących na czas określony maleje. Dotyczy to zarówno kobiet, jak i mężczyzn. Warto jednak zauważyć, że umowy na czas określony wśród pracowników w wieku 55 lat i więcej dotyczą częściej mężczyzn (12,2%) niż kobiet (8,5%).

Warunki pracy

Jednym z czynników oceniających warunki pracy jest praca w warunkach zagrożenia, czyli narażenie na czynniki szkodliwe związane ze środowiskiem pracy, uciążliwością pracy oraz na czynniki mechaniczne związane z obsługą maszyn szczególnie niebezpiecznych.

W 2015 roku 8,6% wszystkich zatrudnionych pracowało w warunkach zagrożenia. Wśród zatrudnionych w warunkach zagrożenia przeważali mężczyźni – kobiety stanowiły jedynie około 17%.

ZATRUDNIENI W WARUNKACH ZAGROŻENIA WEDŁUG PŁCI, stan w dniu 31 XII 2015 r.

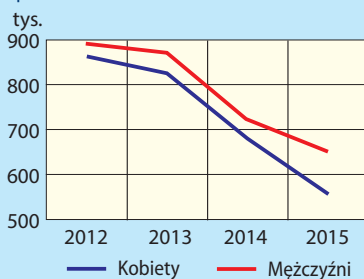

Bezrobotni

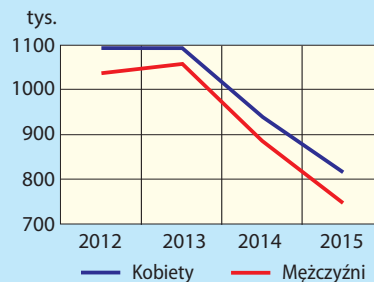
W latach 2012–2015 silnie spadała liczba bezrobotnych, zarówno wśród kobiet jak i mężczyzn.

LICZBA BEZROBOTNYCH KOBIET I MĘŻCZYŹNI W LATACH 2012–2015

na podstawie BAEL w IV kw. 2015 r.

BEZROBOTNI ZAREJESTROWANI W URZĘDACH PRACY WEDŁUG PŁCI W LATACH 2012–2015

Pomimo tych spadków, kobiety przeważały wśród bezrobotnych zarejestrowanych w urzędach pracy – na koniec 2015 r. zarejestrowanych było o 69 tys. więcej kobiet niż mężczyzn.

Podobne trendy zaobserwowano również w liczbie bezrobotnych wyodrębnianych w Badaniu Aktywności Ekonomicznej Ludności. Jednak w tym przypadku liczba bezrobotnych kobiet jest o blisko 100 tys. mniejsza niż bezrobotnych mężczyzn.

PŁYNNOŚĆ BEZROBOCIA REJESTROWANEGO KOBIET I MĘŻCZYŹN W LATACH 2012–2015 (w ciągu okresu)

Wyszczególnienie	2012	2013	2014	2015
	w tysiącach			
	Kobiety			
Napływ	1256	1286	1178	1149
Odływ	1217	1286	1338	1272
Saldo	39	0	-160	-123
	Mężczyźni			
Napływ	1399	1423	1275	1220
Odływ	1284	1403	1448	1359
Saldo	115	20	-173	-139

W latach 2012–2015 napływ i odpływ kobiet do bezrobocia rejestrowanego był mniejszy niż mężczyzn. W ostatnich dwóch latach w obu grupach obserwowano ujemne saldo napływu do bezrobocia. W 2013 r. przewaga kobiet napływających była symboliczna (mniejsza niż 500 osób).

STOPA BEZROBOCIA WEDŁUG PŁCI W LATACH 2012–2015 na podstawie BAEL

Lata	Ogółem		W wieku produkcyjnym	
	kobiety	mężczyźni	kobiety	mężczyźni
	w %			
2012	11,1	9,3	11,4	9,5
2013	10,5	9,1	10,8	9,3
2014	8,7	7,6	9,0	7,7
2015	7,1	6,8	7,3	6,9

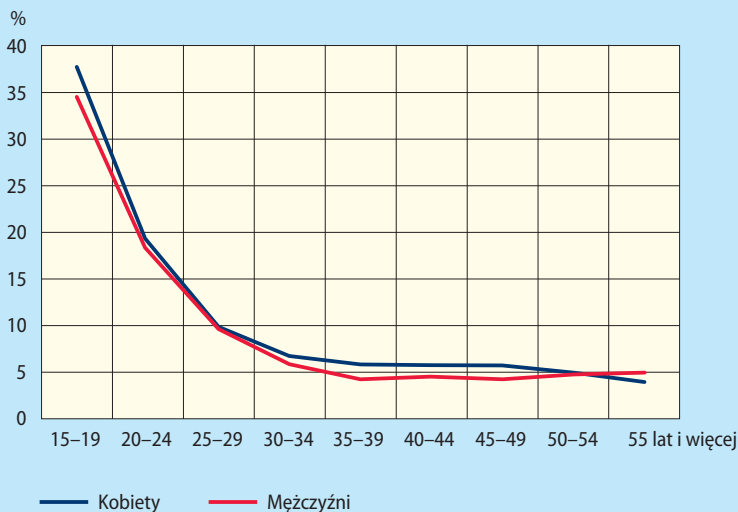
Mężczyźni nieco częściej niż kobiety są zagrożeni bezrobociem długotrwałym. W IV kwartale 2015 r. (według badania BAEL) 31% bezrobotnych mężczyzn i 28% bezrobotnych kobiet pozostawało bez pracy dłużej niż rok.

Do oceny natężenia bezrobocia wykorzystuje się stopę bezrobocia wyrażającą udział bezrobotnych (ogółem lub danej grupy) wśród aktywnych zawodowo (ogółem lub danej grupy) w wieku 15 lat i więcej.

Stopa bezrobocia kobiet znacząco spadła w ostatnich 4 latach i w 2015 r. była na zbliżonym poziomie do stopy bezrobocia mężczyzn. Spadki te i zmniejszenie różnic między kobietami i mężczyznami dotyczyło zarówno populacji ogółem jak i osób w wieku produkcyjnym.

STOPA BEZROBOCIA WEDŁUG PŁCI I WIEKU W 2015 R.

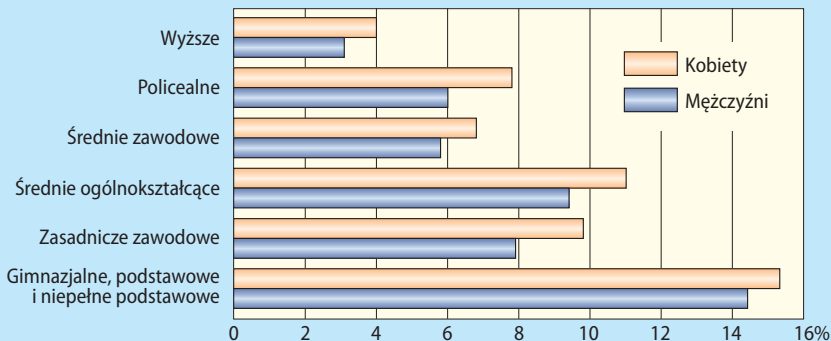
na podstawie BAEL w IV kw. 2015 r.

Zróznicowanie stopy bezrobocia w poszczególnych grupach wieku przybiera taką samą charakterystykę wśród kobiet jak i mężczyzn, tj. najwyższa stopa bezrobocia dotyczy osób najmłodszych, później mocno spada, by ustabilizować się na zbliżonym poziomie dla osób powyżej 30 roku życia.

Warto jednak zauważyć, że w grupie najstarszych (55 lat i więcej) bezrobocie jest nieco wyższe wśród mężczyzn, podczas gdy w pozostałych grupach wiekowych jest wyższe wśród kobiet.

STOPA BEZROBOCIA WEDŁUG PŁCI I POZIOMU WYKSZTAŁCENIA W 2015 R.
na podstawie BAEL w IV kw. 2015 r.

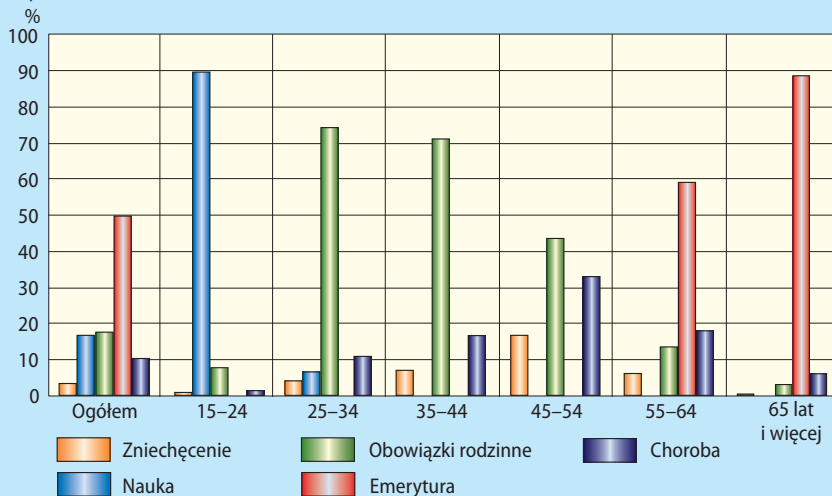

Stopa bezrobocia jest znacznie niższa wśród osób z wykształceniem wyższym niż wśród posiadających wykształcenie średnie, zasadnicze zawodowe czy podstawowe (dotyczy to zarówno kobiet jak i mężczyzn).

Jednak, pomimo lepszego wykształcenia, stopa bezrobocia kobiet była wyższa niż stopa bezrobocia mężczyzn dla wszystkich poziomów wykształcenia.

Bierni zawodowo

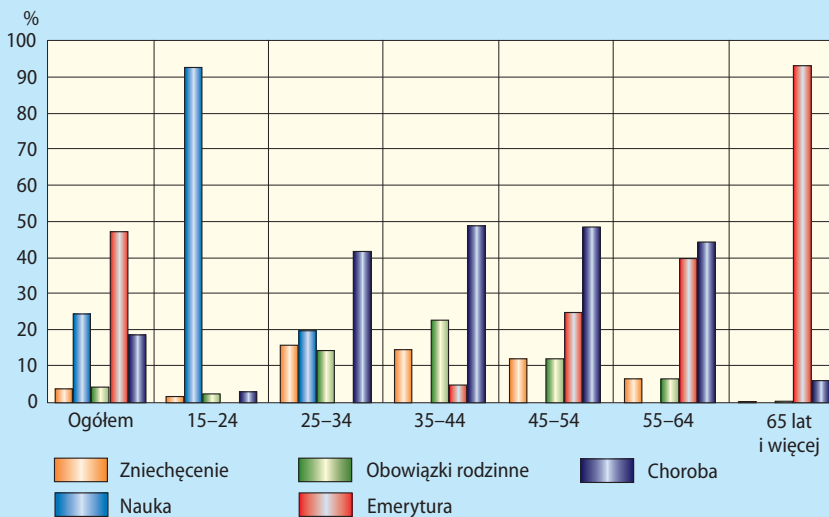
KOBIECY BIERNI ZAWODOWO WEDŁUG PRZYCZYŃ BIERNOŚCI I WIEKU
na podstawie BAEL w IV kw. 2015 r.

Cechą różnicującą kobiety i mężczyzn jest kwestia bierności zawodowej. W 2015 roku większość kobiet (51%) w wieku 15 lat i więcej to kobiety nieaktywne na rynku pracy, podczas gdy wśród mężczyzn biernych zawodowo jest 35%.

MĘŻCZYŹNI BIERNI ZAWODOWO WEDŁUG PRZYCZYŃ BIerności I WIEKU

na podstawie BAEL w IV kw. 2015 r.

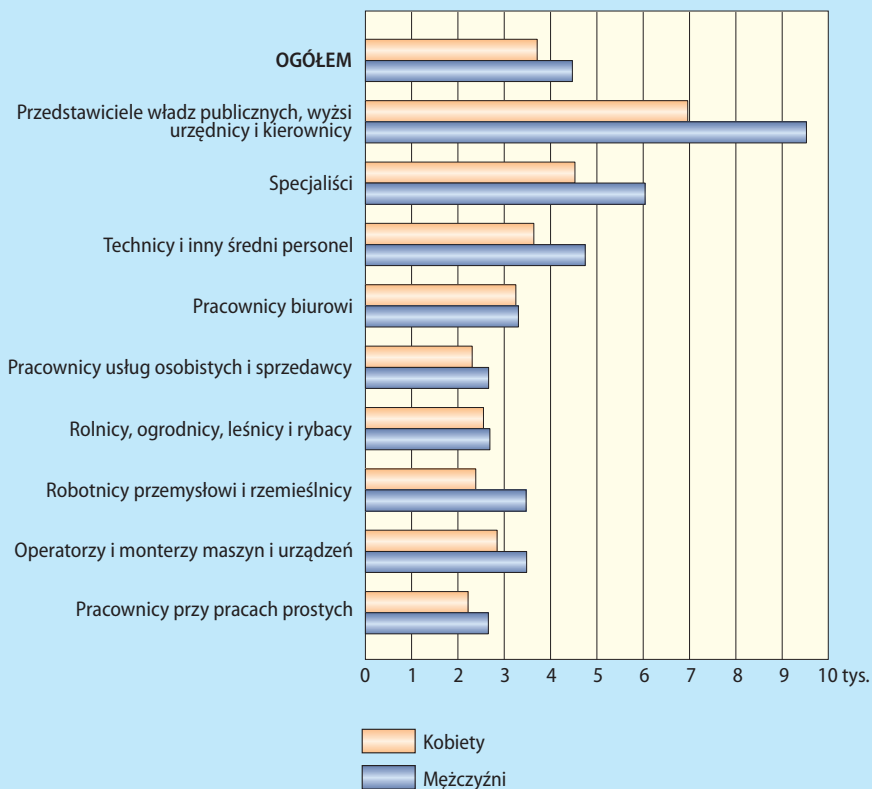

Przyczyny bierności różnią się w zależności od płci. Największa grupa biernych zawodowo (zarówno kobiet, jak i mężczyzn) nie pracuje i nie poszukuje pracy, ze względu na posiadane uprawnienia emerytalne. Najmniejsza grupa (ok. 3–4%) to zniechęceni poszukiwaniem pracy. W przypadku innych przyczyn widać wyraźne różnice między kobietami i mężczyznami. Kobiety znacznie częściej niż mężczyźni nie pracują z powodu obowiązków rodzinnych, a rzadziej z powodu kontynuowania nauki i choroby.

Wynagrodzenia

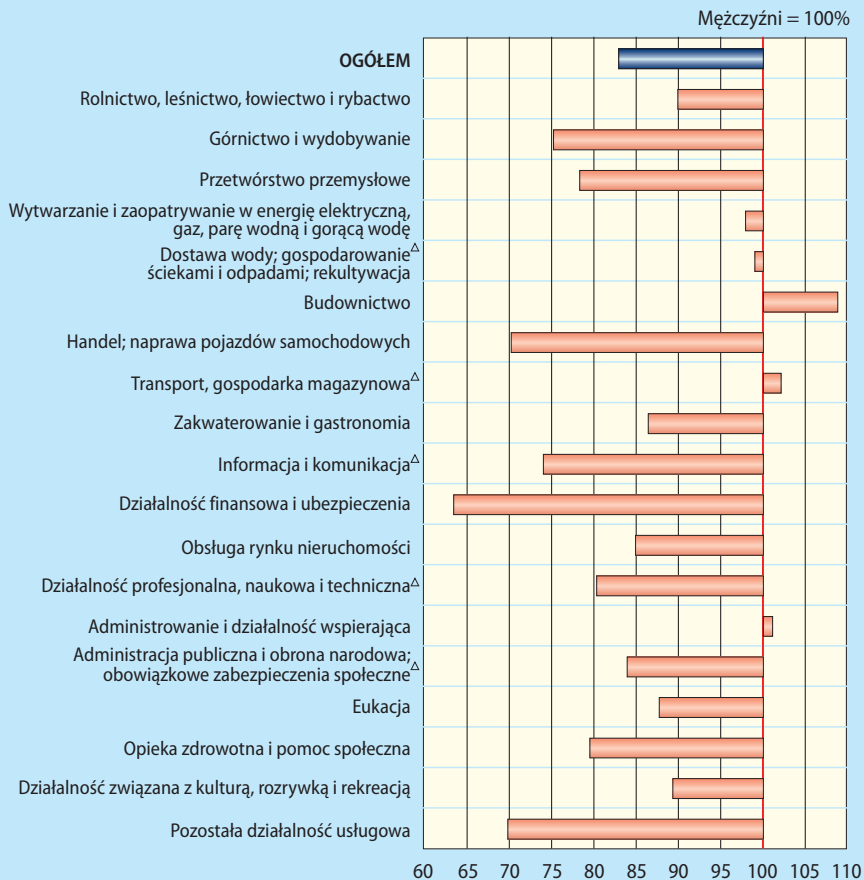
Przeciętne wynagrodzenie kobiet jest niższe niż wynagrodzenie mężczyzn – w październiku 2014 roku różnica ta wyniosła 764 zł. Mężczyźni osiągnęli wynagrodzenie o 9,1% (o 374 zł) wyższe od średniego w skali kraju, natomiast kobiety o 9,5% (o 390 zł) niższe. W konsekwencji oznacza to, że przeciętne wynagrodzenie kobiet było o 17% niższe niż przeciętne wynagrodzenie mężczyzn (podobnie jak w 2012 roku).

**WYNAGRODZENIE MIESIĘCZNE BRUTTO WEDŁUG PŁCI I GRUP ZAWODOWYCH
W PAŹDZIERNIKU 2014 R.**

W każdej grupie zawodowej mężczyźni zarabiali więcej, choć w różnym stopniu. Największą różnicę w poziomie przeciętnego wynagrodzenia ogółem brutto za październik 2014 r. kobiet i mężczyzn zanotowano w grupie *Robotnicy przemysłowi i rzemieślnicy*. Relacja przeciętnego wynagrodzenia kobiet do przeciętnego wynagrodzenia mężczyzn wyniosła w tej grupie 69%. Najmniejsze zróżnicowanie wynagrodzeń miało miejsce w grupie zawodowej *Pracownicy biurowi*, gdzie przeciętne wynagrodzenie kobiet wynosiło 98% przeciętnego wynagrodzenia mężczyzn.

RELACJA PRZECIĘTNYCH WYNAGRODZEŃ MIESIĘCZNYCH BRUTTO KOBIEI I MĘŻCZYŹN WEDŁUG RODZAJÓW DZIAŁALNOŚCI W PAŹDZIERNIKU 2014 R.

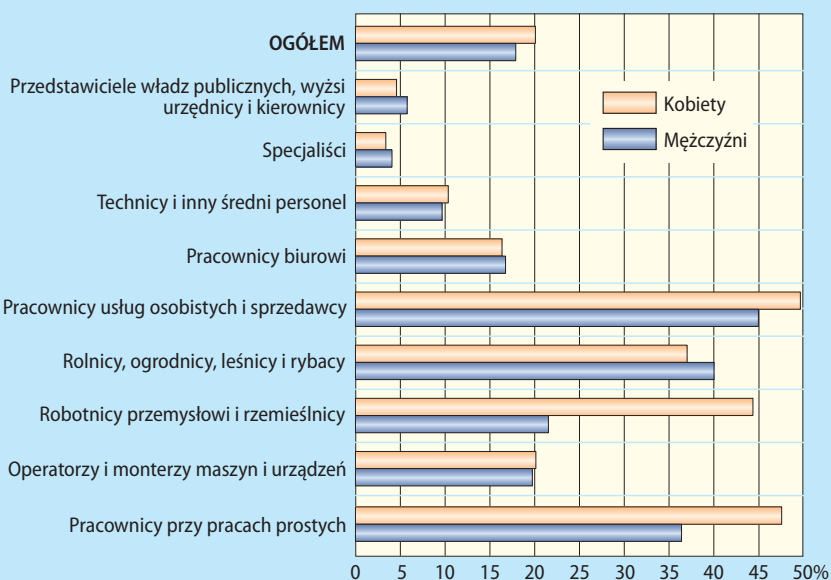
Δ Nazwa skrócona.

W większości sekcji gospodarki narodowej wynagrodzenia kobiet były niższe niż wynagrodzenia mężczyzn. Największą różnicę można zaobserwować w *Działalności finansowej i ubezpieczeniowej*, gdzie przeciętne miesięczne wynagrodzenie kobiety stanowiło 63% przeciętne wynagrodzenia mężczyzny.

W przypadku dwóch sekcji wynagrodzenia kobiet były tylko nieznacznie niższe od wynagrodzeń mężczyzn: *Dostawa wody; gospodarowanie ściekami i odpadami* oraz *Wytwarzanie i zaopatrywanie w energię elektryczną, gaz, parę wodną i gorącą wodę*.

Natomiast w trzech sekcjach przeciętne wynagrodzenie kobiet było wyższe niż mężczyzn. Taka sytuacja miała miejsce w sekcjach: *Budownictwo, Transport i Administrowanie i działalność wspierająca*.

PRACOWNICY Z NISKIM WYNAGRODZENIEM (NIE WIĘCEJ NIŻ 50% PRZECIĘTNEGO WYNAGRODZENIA) WEDŁUG PŁCI I GRUP ZAWODOWYCH W PAŹDZIERNIKU 2014 R.

Poza wynagrodzeniem przeciętnym warto też zwrócić uwagę na grupę pracowników z niskim wynagrodzeniem, czyli poniżej połowy przeciętnego wynagrodzenia dla badanej populacji.

W październiku 2014 roku 19% pracowników otrzymywało nie więcej jak połowę przeciętnego wynagrodzenia i odsetek ten był o 2 pkt. proc. wyższy wśród kobiet niż mężczyzn.

W grupach zawodów *Robotnicy przemysłowi i rzemieślnicy* oraz *Pracownicy przy pracach prostych* odsetki kobiet z niskim wynagrodzeniem były dużo wyższe niż odsetki mężczyzn.

Istotną kwestią w analizie poziomu wynagrodzeń jest ich zróżnicowanie. Istnieje wiele miar zróżnicowania, jednak ich wspólnym celem jest pokazanie jak różnią się płace poszczególnych grup.

ZRÓŻNICOWANIE WYNAGRODZEŃ KOBIECI I MĘŻCZYZN W PAŹDZIERNIKU 2014 ROKU

		Ogółem	Kobiety	Mężczyźni
		w zł		
piąty centyl	5% najmniej zarabiających	1 680	1 680	1 680
1 decyl	10% najmniej zarabiających	1 718	1 740	1 700
mediana	dokładnie 50% zarabia więcej i mniej	3 292	3 100	3 486
9 decyl	10% najwięcej zarabiających	6 917	5 988	7 800
95 centyl	5% najwięcej zarabiających	9 110	7 565	10 398
dominanta	najczęściej występujące wynagrodzenie	2 469	2 386	2 812
		wartość współczynnika		
współczynnik Giniego		0,327	0,293	0,350
relacja wynagrodzenia z grupy decylowej 10 do 1		667,4	542,7	768,3

Analiza wynagrodzeń skrajnych pokazuje, że istnieją niewielkie różnice między kobietami i mężczyznami wśród pracowników o najniższych wynagrodzeniach. Natomiast wyraźne różnice można zaobserwować wśród najlepiej zarabiających. Średnie wynagrodzenie 10% najlepiej zarabiających kobiet stanowiło 77% średniego wynagrodzenia najlepiej zarabiających mężczyzn. W przypadku 5% najlepiej zarabiających ta relacja była jeszcze mniej korzystna i wynosiła 73%.

Wynagrodzenia kobiet są mniej zróżnicowane między sobą: wartość współczynnika Giniego¹ była niższa dla wynagrodzeń kobiet, co oznacza, że płace mężczyzn bardziej różnią się między sobą.

¹ Współczynnik Giniego przyjmuje wartości między 0 a 1. Jeśli wyniósłby 0, to znaczy, że wszystkie wynagrodzenia w danej grupie są takie same. Wartość 1 oznacza, że maksymalne zróżnicowanie wynagrodzeń, np. gdyby 99,9% osób miało wynagrodzenia „0”, 0,1% osób wynagrodzenie różne od 0.

Opracowanie merytoryczne

Departament Badań Demograficznych
i Rynku Pracy

Opracowanie graficzne, skład i łamanie

Lidia Motrenko-Makuch, Robert Chmielewski

Druk:

©ZAKŁAD WYDAWNICTW STATYSTYCZNYCH
al. Niepodległości 208, 00-925 Warszawa